

Det er trist, at man uden at kende regeringens endelige udspil i alt for høj grad maler sig op i et hjørne og begynder at true med, at vi ikke kan lave en finanslovaftale for 1996, hvis et flertal vedtager de nødvendige midler til at nå de fælles miljømål. Man taler om, at det vil forgifte det politiske klima at gennemføre det nødvendige for at nå et bedre miljø. Jeg vil godt sige, at regeringens ønske er absolut ikke at forgifte det politiske klima. Vores ønske er, at vi som danskere medvirker til at bremse forgiftningen af det lokale og det globale klima og miljø.

Så lad nu eftertænkksomheden råde hen over julen og nytåret. Regeringen kan vel leve også uden et bredt finanslovforlig næste år, men regeringen og oppositionen burde have en fælles interesse i at hjælpe til med at fremme både et bedre miljø og en bedre økonomi. Derfor nægter jeg simpelt hen at afskrive muligheden for, at vi kan enes.

Jeg er også glad for at vide, som det så klart er blevet sagt af Venstre og De Konservative, at uanset hvad vi kan enes eller ikke enes om, vedstår man selvfølgelig, at man ikke bare i år, men også til næste år stemmer for finansloven.

Når vi tænker lidt frem, tænker på 1996, er der oven i det at sige, at vi skal – og her er jeg enig bl.a. med vismændene – stramme udgiftspolitikken yderligere op i 1996 for at nå det mål at få balance året efter. Fordelen ved det brede forlig, vi har lavet i år, og tanken om, at vi kan lave et, der er mindst lige så bredt, næste år, er jo, at så kommer der, som det også har præget debatten i går og i dag, lidt færre overbud på banen. Der bliver en fælles ansvarlighed med hensyn til at holde styr på udgifterne, og jeg tror, det er det, befolkningens flertal dybest set ønsker og forventer af os.

Lad mig vende tilbage til den aftale, vi om et øjeblik endeligt skal konfirmere. Den har mange andre kvaliteter end dem, jeg har nået at fremhæve.

Regeringen er meget glad for, at vi i forbindelse med finanslovaftalen har kunnet lave flerårsaftalerne om DSB og postvæsenet med den tryghed, de perspektiver og de nye driftsformer, det giver mulighed for. Dermed giver vi disse offentlige virksomheder den nødvendige handlefrihed til at konkurrere på helt nye vilkår både internationalt og i forhold til de hjemlige private erhverv.

Der er også meget perspektiv i den aftale, vi har kunnet lave om Det Kgl. Teater, og der er et perspektiv i finanslovaftalen, der peger frem

mod et forsvarsforlig i løbet af det kommende halve år.

Der har været ydet et par fortolkningsbidrag til forsvarsformuleringerne i aftalen. Jeg vil nøjes med at sige, at det, vi har præsteret, er, at begge parter har kunnet fastholde deres udgangspunkt for, hvad budgettet skal være i 1995. Regeringen har så for sin del med ændring af budgetoverslagsårene angivet, at vi mener, at der for de kommende fire år er reserveret de fornødne midler til forsvaret, også til den omstilling til det større internationalt fredsbevarende engagement, der er bred enighed om. Jeg ser frem til, at disse budgetreguleringsdiskussioner meget hurtigt opløser sig i, at vi faktisk udmønter et nyt fireårigt forsvarsforlig.

Jeg vil på regeringens vegne til sidst gerne igen takke for gode forhandlinger og for, hvad vi synes er et godt resultat. Den kurs, vi er inde på, har demonstreret sin bæredygtighed ved at bringe dansk økonomi og dansk beskæftigelse i stærk, sund og varig fremgang. Den fastholdes, og den videreføres i enigheden mellem de partier, der står bag aftalen, og som udgør et meget bredt flertal i Folketinget. Tak for det!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 109 stemmer (S, V, KF, RV, CD og Jacob Haugaard (UP)) mod 20 (SF, FP og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Forskningsministeren (Frank Jensen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om Teknologirådet.
(Lovforslag nr. L 105).